

Sygnatura akt I C 538/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 16-06-2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Jarmundowicz

Protokolant: Błażej Łój

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16-06-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą we W.**

przeciwko **L. L. (1)**

o zapłatę

I. utrzymuje w całości w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 04 lutego 2013r. sygnatura akt I Nc 54/13;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 538/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) SA wystąpiła z pozwem w postępowaniu nakazowym przeciwko L. L. (1) z żądaniem zapłaty z weksla kwoty 318 457,77 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29 maja 2012 r. do dnia zapłaty (k. 2).

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa wskazała, że pozwany zawarł z nią umowę leasingu nr (...). W związku z zawarciem umowy pozwany wystawił weksel in blanco na zabezpieczenie roszeń z umowy i upoważnił powoda do jego wypełnienia zgodnie z deklaracją wekslową. W związku z zaległościami w spłacie umowa leasingu została rozwiązana, w konsekwencji czego weksel został wypełniony zgodnie z deklaracją wekslową. Pozwany został wezwany do wykupienia weksla. W zakreślonym terminie weksel nie został wykupiony. Z tego względu, w ocenie strony pozwanej, powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W dniu 4 lutego 2013 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 22). Odpis nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym został doręczony pozwanemu w dniu 11 lutego 2013 r. (k. 26). W ustawowym terminie pozwany wniósł zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wnosząc, o uchylenie nakazu zapłaty w całości i o oddalenie powództwa oraz o zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwany wskazał, że żądana kwota przez stronę powodową jest rażąco nieadekwatna do kwoty ewentualnego zadłużenia. Kwota zadłużenia została błędnie wyliczona. Ponadto pozwany zarzucił stronie powodowej naruszenie porozumienia wekslowego i związku z brakiem pisma o rozwiązaniu umowy oraz o wyznaczeniu dodatkowego terminu wniósł o zobowiązanie strony powodowej do ich dołączenia do akt sprawy.

W związku ze skutecznym wniesieniem zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym zarządzeniem przewodniczącego z dnia 16 kwietnia 2013 r. sprawa została przekazana do rozpoznania w trybie zwykłym (k. 53).

W dniu 30 kwietnia 2013 r. strona powodowa złożyła pismo przygotowawcze, datowane na dzień 26 kwietnia 2013 r. (k. 57), w którym wniosła o utrzymanie w mocy nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym oraz o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W złożonym piśmie strona powodowa wskazała, że w związku z wniesieniem zarzutów przez pozwanego, spór winien być w dalszym ciągu rozstrzygany na płaszczyźnie stosunku wekslowego. Jednocześnie w przypadku podniesienia przez pozwanego zarzutu wypełnienia weksla niezgodnie z deklaracją wekslową, to na nim ciąży obowiązek wykazania tej okoliczności. Strona powodowa wskazała, że należności dochodzone pozwem zostały wskazane w wezwaniu do wykupienia weksla, stąd pozwany miał świadomość, co składa się na zobowiązanie wekslowe. Pomimo tego nie zakwestionował żadnej z kwot wskazanych w wezwaniu do wykupienia weksla. Pozwany jedynie ogólnym stwierdzeniem, iż kwota zobowiązania wekslowego jest błędna, nie przedłożył żadnych wniosków dowodowych na potwierdzenie swojego twierdzenia, oprócz zgłoszenia wniosku o zobowiązanie strony powodowej do złożenia dokumentów wskazanych w zarzutach od nakazu zapłaty. Zobowiązanie to jest jednak bezprzedmiotowe, skoro pozwany nie wniósł o przeprowadzenie z nich dowodu. Strona powodowa zauważyła, iż pozwany otrzymał umowę i ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego i w oparciu o te dokumenty mógł zweryfikować poszczególne należności składające się na sumę wekslową. Mógł także zwrócić się do strony powodowej o wskazanie szczegółowej podstawy poszczególnych należności, czego jednak nie uczynił.

W ocenie strony powodowej bezprzedmiotowe jest żądanie do przedłożenia informacji dotyczących korzyści uzyskiwanych z przedmiotu leasingu w okresie poprzedzającym sprzedaż pojazdu. Przedmiotem działalności strony powodowej nie jest najem czy dzierżawa pojazdów, lecz ich zakup w celu oddania do używania w ramach zawieranych umów leasingu. W razie rozwiązania umowy strona powodowa niezwłocznie przystępuje do procedury sprzedaży pojazdu. Tak więc pojazd nie był używany przez stronę powodową, ani oddany w najem lub dzierżawę. Korzyścią odniesioną przez stronę powodową jest dopiero cena uzyskana w wyniku sprzedaży pojazdu. Ponadto to na pozwanym leży obowiązek wykazania, że korzyści uzyskane przez stronę powodową wskutek rozwiązania umowy leasingu są wyższe niż wskazano to w wezwaniu do wykupienia weksla. Pozwany nie powołał jednak żadnych wniosków dowodowych w tym zakresie.

Z ostrożności procesowej strona powodowa podniosła, iż umowa została rozwiązana z przyczyn leżących po stronie pozwanego, przedmiot umowy nie został zwrócony, co skutkowało koniecznością zlecenia czynności windykacyjnych, a po jego zwrocie przystąpiono niezwłocznie do sprzedaży przedmiotu leasingu. W tym celu dokonano niezbędnych napraw oraz sporządzono ekspertyzę pozwalającą na ustalenie stanu technicznego pojazdu. Następnie pojazd został sprzedany za kwotę 42 098,00 EURO netto to jest 165 000 zł. Strona powodowa dokonała rozliczenia zgodnie z § 20 OWULO.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Stronę powodową i pozwanego łączyła umowa leasingu pojazdu ciężarowego marki I. (...). W celu zabezpieczenia roszczeń strony powodowej L. L. (1) wystawił weksel in blanco oraz deklarację wekslową. Zgodnie ze sporządzoną deklaracją wekslową pozwany złożył do dyspozycji strony powodowej weksel in blanco bez protestu, który mógł zostać wypełniony przez stronę powodową w każdym czasie, na sumę odpowiadającą zadłużeniu z tytułu umowy leasingu operacyjnego nr (...), łącznie z odsetkami i kosztami oraz datą płatności według swego uznania. Jednocześnie w treści deklaracji wskazano, iż o wypełnieniu weksla strona powodowa winna zawiadomić pozwanego nie później niż na 7 dni przed terminem płatności.

W związku z nie wywiązywaniem się przez pozwanego z obowiązku uiszczania rat leasingowych strona powodowa skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty. W piśmie z dnia 25 lipca 2011 r. poinformowano pozwanego, że brak uregulowania zaległych rat leasingowych skutkować będzie natychmiastowym rozwiązaniem umowy zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków umowy leasingu operacyjnego. Łączna kwota z tytułu zaległych rat leasingowych wyniosła 134 577,99 zł.

W związku z nieregulowaniem przez pozwanego zaległych rat, strona powodowa pismem z dnia 5 sierpnia 2011 r. wypowiedziała L. L. (1) umowę leasingu operacyjnego o numerze (...) zawartą z (...) Przedsiębiorstwo (...). Jednocześnie wezwano pozwanego do natychmiastowego i bezwarunkowego zwrotu przedmiotu leasingu oraz, że ostateczne rozliczenie umowy nastąpi po ewentualnej sprzedaży przedmiotu leasingu zgodnie z OWUL. Pismo doręczono pozwanemu w dniu 12 sierpnia 2011 r.

W związku z brakiem wydania stronie powodowej przedmiotu leasingu, strona powodowa zleciła firmie (...) sp. z o.o. podjęcie czynności windykacyjnych. W dniu 13 października 2011 r. doszło do wydania przez pozwanego pojazdu stronie powodowej. Pojazd w dacie wydania był niesprawny, miał widoczne ślady użytkowania, uszkodzoną skrzynię biegów, brak opony na ostatniej osi po lewej stronie, zbitą lampę prawą, brak stopnia, urwane mocowanie stabilizatora, pękniętą lampę kierunkowskazu, zdemontowany wał napędowy.

W związku z ustalonymi uszkodzeniami pojazdu, samochód został naprawiony przed wystawieniem go do sprzedaży. Koszt naprawy samochodu wyniósł netto 86 400 zł. W pojeździe zamontowano immobiliser – jego koszt wyniósł 390,24 zł. netto.

Samochód po naprawie został wystawiony do sprzedaży poleasingowej. W wyniku złożonych ofert w trybie elektronicznym, samochód został zbyty za cenę 42 098 EURO.

Dostęp udziału w sprzedaży pojazdu nie był niczym ograniczony. Także pozwany mógł uczestniczyć w nabyciu pojazdu lub wskazać osobę nabywcę.

W związku z koniecznością odzyskania przedmiotu leasingu od pozwanego na drodze czynności windykacyjnych oraz konieczności przetransportowania pojazdu z uwagi na jego niesprawność techniczną, strona powodowa poniosła wydatki w wysokości 5676 zł. netto.

Dowód:

przesłuchanie świadka M. S. e – protokół rozprawy z dnia 16 czerwca 2014 r. k. 175 od 00:02:25 do 00:08:43,

ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 25 lipca 2011 r. k. 73 - 74,

pocztowa książka nadawcza k. 75 – 76,

pismo z dnia 5 sierpnia 2011 r. stanowiące rozwiązanie umowy leasingu wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 77 – 78,

protokół odbioru pojazdu z dnia 13 października 2011 r. k. 79,

faktura VAT nr (...) k. 80 – 82,

potwierdzenie wykonanej operacji k. 83, k. 93 i 94,

raport końcowy o stanie zlecenia z dnia 12 sierpnia 2011 r. sporządzony w dniu 25 października 2011 r. k. 84 – 88,

faktura VAT nr (...) z dnia 10 grudnia 2011 r. k. 89 - 90,

faktura VAT nr (...) z dnia 1 lutego 2012 r. k. 91 - 92,

faktura VAT nr (...) z dnia 14 marca 2012 r. k. 95,

W związku z wypowiedzeniem umowy leasingu operacyjnego i brakiem zapłaty należności wynikającej z powyższej umowy, strona powodowa wypełniła weksel in blanco z wystawienia powoda na sumę wekslową 318 457,77 zł..

Pismami z dnia 14 maja 2012 r. wezwano pozwanego do wykupienia weksła w terminie do dnia 28 maja 2012 r. Jednocześnie poinformowano pozwanego o wypełnieniu weksła na kwotę 318 457,77 zł. oraz o poszczególnych składnikach i ich wysokościach składających się na sumę wekslową.

Na sumę wekslową składały się następujące składniki:

zaległości wynikające z wystawionych faktur w wysokości 119 424,35 zł.,

przyszłe raty wraz z wartością wykupu w wysokości 70 187,93 CHF zdyskontowane wg stopy 18 % co daje kwotę 70 079,57 CHF – 247 612,15 zł.,

odsetki od nieterminowych płatności na dzień 14 marca 2012 r. – 23 655,03 zł.,

koszty napraw i przygotowania do sprzedaży – 86 790,24 zł.,

koszty ekspertyzy – 300 zł.,

koszty windykacji – 5 676 zł.

wartość sprzedaży netto – pomniejszająca przyszłe raty – 165 000 zł.

Dowód:

wezwanie do wykupienia weksła z dnia 14 maja 2012 r. k. 6,

nota odsetkowa z dnia 14 maja 2012 r. k. 8,

pocztowa książka nadawcza strony powodowej z dnia 15 maja 2012 r. k. 9 – 11,

Zgodnie z opinią biegłego sądowego wartość pojazdu w dniu jego sprzedaży przez stronę powodową wynosiła 242 800 zł. brutto, zaś realny koszt naprawy pojazdu u autoryzowanego dealera wynosiłby 194 728,68 zł. brutto.

Dowód:

pisemne opinie biegłego sądowego M. B. k. 118 – 122 verte i k. 141 – 142 verte.

Sądowi z urzędu znana jest treść ogólnych warunków umowy leasingu operacyjnego, znajdujących się w aktach sprawy I C 415/13, która toczyła się z udziałem tych samych stron przed tutejszym Sądem.

Zgodnie z § 20 ust. 1 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu w przypadku opóźnienia płatności którejkolwiek z rat leasingowych leasingobiorca ponosi odsetki w podwójnej ustawowej wysokości. Niezależnie od tego leasingobiorca może rozwiązać umowę leasingu za skutkiem natychmiastowym, po uprzednim wyznaczeniu dodatkowego terminu na piśmie, o ile opóźnienie przekroczy 14 dni. W takim przypadku leasingodawca ma prawo do natychmiastowego przejęcia przedmiotu leasingu i żądać zapłaty wszystkich pozostałych opłat wraz z równowartością ceny sprzedaży poleasingowej. Wysokość pozostałych do uiszczenia opłat pomniejsza się o wartość netto uzyskaną za sprzedaży przedmiotu leasingu o ile sprzedaż ta odbędzie się w terminie 60 dni od daty przejęcia przedmiotu leasingu.

Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie na podstawie zaoferowanego przez strony materiału dowodowego. Sąd dokonując ustaleń faktycznych oparł się na dokumentach prywatnych złożonych przez stronę powodową, których wiarygodność i autentyczność nie została podważona przez pozwanego. Na tej podstawie Sąd ustalił okoliczności związane z zawarciem przez strony umowy leasingu operacyjnego, jej rozwiązaniem oraz przyczyny wypowiedzenia umowy przez stronę powodową, kosztów związanych z naprawą pojazdu jak również ceny uzyskanej ze sprzedaży samochodu marki I. (...).

Na podstawie zeznań świadka M. S. Sąd ustalił przebieg zdarzeń związanych ze sprzedażą samochodu. W ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań świadka, gdyż korelują one z dokumentami złożonymi do akt sprawy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Strona powodowa (...) S.A. dochodził swojej należności z weksla in blanco wystawionego na kwotę 318 457,77 zł. Podstawą roszczenia stanowił sam fakt posiadania należycie wypełnionego weksla mającego wszystkie cechy wskazane w art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe. Na podstawie przedłożonego dokumentu z weksla Sąd Okręgowy wydał w dniu 4 lutego 2013 r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym. Prawdziwość i treść weksla nie budziła wątpliwości Sądu.

Zgłaszając zarzuty przeciwko nakazowi zapłaty dnia 4 lutego 2013 r. pozwany L. L. (1) nie wskazywał na kwestie formalne wypełnienia weksla wynikające z prawa wekslowego. Zgłoszone zarzuty dotyczyły jedynie stosunku podstawowego, który stanowił podstawę określenia wysokości sumy wekslowej, na jaką przedmiotowy weksel in blanco mógł zostać wypełniony. W dołączonej do weksla deklaracji wekslowej strony wskazały, że (...) S.A. mógł wypełnić weksel w każdym czasie na sumę odpowiadającą zadłużeniu z tytułu umowy leasingu operacyjnego nr (...), łącznie z odsetkami oraz kosztami.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że wystawienie weksla in blanco stwarza specjalny rodzaj zobowiązania wekslowego, który różni się od abstrakcyjnego zobowiązania wynikłego z wydania weksla całkowicie wypełnionego. W sytuacjach w których mamy do czynienia z wekslami in blanco, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym i literaturą przedmiotu, przyjmuje się, że abstrakcyjny charakter zobowiązania dłużnika wekslowego ulega daleko idącemu ograniczeniu i dłużnik ten może podnieść w stosunku do wierzyciela wekslowego zarzuty nie tylko formalne, wynikające z prawa wekslowego, ale również z treści zawartego porozumienia (a w szczególności zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z porozumieniem) i z treścią łączącego strony stosunku podstawowego (art. 10 i art. 17 Prawa wekslowego). Dłużnik może wówczas bez ograniczeń powoływać się na zarzuty pozawekslowe, wynikające ze stosunku podstawowego (M. Czarnecki, L. Bagińska: Prawo wekslowe i czekowe. Komentarz, C.H. Beck, 2 wydanie, str. 44-45; A. Szpunar: Komentarz do prawa wekslowego i czekowego, Wyd. Prawnicze, 3 wydanie, str. 103). Niemniej jednak ciężar dowodu, że roszczenie powoda z tego stosunku w całości albo w części nie istnieje, spoczywa na pozwanym (tak Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z dnia 7 stycznia 1967 r., III CZP 19/66, OSNCP 1968, nr 5, poz. 79).

Dokonując oceny stosunku podstawowego będącego podstawą wystawienia i uzupełnienia weksla in blanco wskazać trzeba, że pozwany zaprzestał płacenia rat leasingowych wynikających z umowy zawartej ze stroną powodową. Kwota zadłużenia z tytułu wystawionych faktur wraz z należnymi odsetkami jak i należności z tytułu przyszłych rat leasingowych nie była kwestionowana przez pozwanego. Pozwany wprawdzie wskazywał, iż suma wekslowa jest nieadekwatna do wysokości ewentualnego zadłużenia. Jednakże pozwany nie powołał dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń. Nie ulega wątpliwości Sądu, że podniesienie przez pozwanego zarzutu wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem nakład na niego ciężar jego udowodnienia. Tymczasem pozwany nie złożył praktycznie wniosków dowodowych, oprócz opinii biegłego sądowego, która nie miała w ostatecznym rozrachunku, istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Należy zauważyć, iż strona powodowa na podstawie łączącej strony umowy skutecznie wypowiedziała umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym. W sprawie spór koncentrował się wokół kwoty uzyskanych korzyści materialnych z tytułu sprzedaży przedmiotu leasingu i poniesionych w związku ze sprzedażą nakładów po jego odzyskaniu przedmiotu od pozwanego.

Jak wynika z treści łączącej strony umowy leasingowej (§ 20 ust. 1 ogólnych warunków umowy leasingu) w razie przedterminowego rozwiązania umowy leasingu leasiodawca ma prawo żądać zapłaty wszystkich pozostałych opłat

leasingowych wraz z równowartością ceny sprzedaży poleasingowej. Wysokość pozostałych do uiszczenia opłat pomniejsza się o wartość netto uzyskaną za sprzedaży przedmiotu leasingu o ile sprzedaż ta odbędzie się w terminie 60 dni od daty przejęcia przedmiotu leasingu. Również art. 709¹⁵ k.c. stanowi, że w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu.

Na podstawie twierdzeń zawartych w zarzutach od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym oraz złożonego wniosku o powołanie biegłego sądowego z zakresu motoryzacji można wywieść, iż pozwany kwestionował przyjętą przez stronę powodową wartość sprzedaży netto przedmiotu leasingu w kwocie 165 000 zł.

W ocenie Sądu powyższy zarzut nie może się ostać. Brak jest bowiem podstaw do przyjęcia że korzyścią finansującego, która może odliczyć na podstawie art. 709¹⁵ k.c. w wypadku wypowiedzenia umowy z winy korzystającego jest wartość rynkowa przedmiotu leasingu, a więc wartość za jaką potencjalnie może on zbyć przedmiot leasingu, a nie rzeczywista wartość uzyskana ze sprzedaży przedmiotu leasingu. Utożsamianie korzyści finansującego z wartością rynkową przedmiotu leasingu stałoby w sprzeczności z postanowieniem umowy stron zawartej w cytowanym § 20 ust. 1 ogólnych warunków umowy leasingu. Także w wyroku z dnia 28 stycznia 2010 r. sygn. akt ICSK 216/2009 (Lex Polonica 2137910) Sąd Najwyższy uznał, że na podstawie art. art. 709¹⁵ k.c. uwzględnione mogą zostać korzyści związane ze sprzedażą przedmiotu leasingu lub oddaniem go w leasing lub dzierżawę. Jak wskazał również Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 25 kwietnia 2012 r. (sygn. akt I ACa 369/12) art. 709¹⁵ k.c. przede wszystkim ma na celu zrekompensowanie szkody poniesionej przez leasingodawcę, zakupującego przedmiot leasingu z własnych środków, wedle wyboru leasingobiorcy, z zamiarem osiągnięcia zysku z oddania go do używania, a nie na potrzeby własne. Cel kompensacyjny zostaje spełniony przez natychmiastową spłatę wszystkich przewidzianych umową, niezapłaconych jeszcze rat, pomniejszonych o korzyści wynikające z wcześniejszej spłaty oraz przedwczesnego rozwiązania umowy. Nie jest taką korzyścią samo odzyskanie przedmiotu leasingu, skoro w założeniu nie miał on służyć leasingodawcy i jako taki jest dla niego bezwartościowy. Jest nią natomiast bądź to zysk z powtórnego oddania rzeczy w leasing bądź to cena z jej sprzedaży, przy czym leasingobiorca, który doprowadził do rozwiązania umowy, nie może oczekiwać od leasingodawcy ponadprzeciętnego wysiłku w poszukiwaniu kolejnego leasingobiorcy czy optymalnego nabywcy (LEX nr 1238483). Byłoby nadmiernym w stosunku do strony powodowej wymaganiem aby w każdej sytuacji sprzedaż przedmiotu leasingu uzyskiwała wartość takiego przedmiotu odpowiadającą ściśle rynkowej wartości tego przedmiotu, skoro sprzedaż poleasingowa odbywa się w warunkach wymuszonych odbiegających od rynkowych. Niezależnie od tego wskazać trzeba, że strona powodowa dołożyła należytej staranności aby przedmiot leasingu został sprzedany po najwyższej cenie.

Po odzyskaniu przedmiotu leasingu w dniu 13 października 2011 r. strona powodowa przystąpiła niezwłocznie do procedury jego sprzedaży. Została sporządzona wycena przedmiotu leasingu i pojazd został wystawiony na aukcji internetowej. W związku z brakiem ofert cena była kilkakrotnie obniżana i dopiero przedmiot leasingu został zbyty w marcu 2012 r. Strona powodowa nie miała wpływu na niekorzystną sytuację na rynku, ograniczającą popyt, która zbiegła się ze sprzedażą pojazdu i nie mogła mieć wpływu na uzyskaną cenę. Pozwany mógł zresztą sam wskazać nabywcę, miał bowiem prawo uczestniczenia w sprzedaży przedmiotu leasingu w szczególności poprzez wskazanie osób zainteresowanych nabyciem własności przedmiotu leasingu (§ 20 ust 3 OWUL). Aktywność pozwanego w tej mierze leżała w jego interesie zważywszy, że sprzedaż pojazdu za wyższą kwotę prowadziłaby do pomniejszenia zobowiązań, a mimo tego pozwany nie podjął żadnych działań by przedmiot leasingu został sprzedany. Uznać zatem należało, że strona powodowa w sposób właściwy rozliczył uzyskane korzyści majątkowe poprzez przyjęcie ceny sprzedaży pojazdu netto. W związku z tym opinia biegłego sądowego przeprowadzona w niniejszej sprawie na okoliczność ustalenia wartości rynkowej zbytego przedmiotu leasingu nie mogła mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Również prawidłowo powód doliczył do wysokości dochodzonego odszkodowania należności z tytułu windykacji i kosztów transportu (5676 zł), ekspertyzy przedmiotu leasingu (300 zł), kosztów napraw i przygotowania do sprzedaży (86 790,24 zł – w tym miejscu należy jedynie zauważyć, iż w ocenie biegłego koszt naprawy w autoryzowanym salonie naprawczym byłby zdecydowanie wyższy, co z kolei byłoby niekorzystne dla pozwanego, gdyż zwiększałoby wydatki go obciążające). Niewątpliwie wydatki te pozostają w adekwatnym związku przyczynowo - skutkowym z czynnościami, które winny być podjęte przez leasingodawcę w ramach rozliczenia umowy leasingu.

Rozstrzygnięcie co do odsetek znajduje podstawę w regulacjach prawa wekslowego, które dopuszczają dochodzenie odsetek w wysokości ustawowej, naliczanych od sumy wekslowej od dnia płatności do dnia zapłaty, w odniesieniu do weksli wystawionych i płatnych w Polsce (patrz art. 28 i 48 prawa wekslowego).

W konsekwencji w ocenie Sądu zarzuty podnoszone przez pozwanego nie zasługują na uwzględnienie. Nie zostały bowiem przez niego w sposób prawidłowy wykazane. Stąd brak jest podstaw do uchylenia nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 4 lutego 2013 r. sygn. akt I Nc 54/13.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd działając na podstawie powołanych wyżej przepisów orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

Orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania znajduje uzasadnienie w art. 998 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. w związku z § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

W związku złożonym przez stronę powodową wnioskiem o zwrot kosztów zastępstwa procesowego oraz wynikiem sprawy, pozwany obowiązany jest zwrócić stronie powodowej poniesione przez nią koszty związane z wynagrodzeniem pełnomocnika (7200 zł.) oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa (17 zł.).

Kierując się powyższymi względami Sąd działając na podstawie powołanych wyżej przepisów orzekł jak w pkt. II sentencji wyroku.